

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 12 (274)

26. märtsil 1927 a.

VII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
 Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—
 Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:
 aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—
 Üksik number maksab Mk. 25.—
 Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. 1/29—1/30. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24
 Kuulutuste hinnad:
 1/1 lehek. Mk. 4000.— || 1/4 lehek. Mk. 1000.—
 1/2 „ „ 2000.— || 1/8 „ „ 500.—
 1/3 „ „ 1350.— || 1/16 „ „ 250.—
 Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75% o, tekstis 100% o kallim.
 Aadressi muutmine 30 mk.
 Aadress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543.

Sisu: 1) M. Morrison, Distsiplinaarkaristuste iganemisest. 2) Vangide transporteerimisest raudteel Saksamaal ja Schveitsis. 3) Meie registratuuridest. 4) Dr. H. Madisson, Uus tee jälgede fikseerimiseks koredas aines. 5) Jiu-Jitsu kursused Tartu-Valga prefektuuris. 6) Konstaabel Saksi 30-a. politseiteenistuse juubel. 7) Dr. Schultz, Kuritegijate väljaandmise lepingute puudustest. 8) Ametlik osa. 9) Küsimused ja kostmised. 10) Kuulutused.

Distsiplinaarkaristuste iganemisest.

M. Morrison.

„E. Politseilehe“ nr. 6 s. a. tõstab hra Vahitkerl küsimuse üles, kas distsiplinaarkaristused on iganevad. Ei kuuluks nad iganemise alla, siis oleksid nad pakju karimimid, kui kuriteod ja väärteod, millele kohta on seadustes nähtud ette kindlad iganemise ajad.

Iganemise all mõistetakse teatud tähtaega, mille möödumisel süütegu loetakse täiesti kustunuks, seda enam ei karistata üldises korras ega ka erakaebuse teel. On see tähtaeg mööda läinud, saab süütegu otsekui olematuks. Sellejuures tehakse vahet: 1) süüteo jälgimisel ja 2) süüteo karistamise iganemisel. Süüteo jälgimine iganeb, kui teo kordasaatmisest kuni otsuse tegemiseni on läinud mööda seaduses kindlaksmääratud tähtaeg. See puutub ka asjade uuesti ülesvõtmisse ja

siin ei ole politseile ükskõik, kas ta teeb asjata tööd protokollide kirjutamisel või mitte. — Karistuse iganemine on määratud tähtaja möödumine kohtuotsusest kuni täidesaatmise silmapilguni.

Iganemine on tingitud üldse sellest, et iga süütegu viimaks ununeb ja see põhimõte sai alguse niinimetatud utilitaarsetest Kanti ja Hegeli teoriidest. Iga trahvimise põhimõte seisab selles, et see tabaks võimalikult ruttu süüdlast, sest ainult kiirel karistusel saab süüdlane tunda, mis eest ta trahvitud. Pikal vaheajal kaovad süüdistuse andmed, tunnistajad unustavad asja sisu, võivad ära surra, protsess sarnastel kordadel on aja raiskamine ja võib tuua kaasa kohtulikke eksimisi. Administratiiv-ala oma muutuva tegevusega on veel sellepoolest iseäraline, et siin mää-

rused ja korraldused enam muutuda võivad kui kohtu alal: mis täna osutub süüteks, ei ole seda mõne aja pärast. Sellepärast kaotab iga karistus pikema aja järele oma aluse, saab otstarbetuks, sest karistuse läbi pakutav eeskuju jääb hiljaks. Ka sünnivad muutused süüaluses eneses. Isik omas noores ja küpsemas meheas on tihti vastandid üksteisele. Karistus soovib inimest parandada ja kui isik pikema aja jooksul pole enam uut süütegu teinud, siis on põhjust arvata, et aeg seda tegi, mille poole karistus püüdis, s. o. parandas inimese, sellepärast on karistamine üleliigne. Juhtub inimene aga korda saatma uue süüteo, siis järgneb karistus sellele eksimisele iseenesest.

Vähemad eksimised amet-alal on sellepolest veel iseäralised, et on tegemist nende karistamisel distsiplinaarkorras enam haritud ja seega ka tundeliselt rohkem arenenud isikutega, kes, distsiplinaar karistusi kandes, kannatavad hingeliselt samuti kui eraisikud kohtuotsuste vastuvõtmisel.

Karistusseadused näevad ette iganemist kõigi süütegude juures. Iganemist loeb n. s. ja rhk. tr. s. sellest ajast peale, milal kuritegu on pandud toime, vältavate kuritegude juures — selle lõppemise momendist. Mida väiksem ja kergem on süütegu, seda lühem tema iganemise aeg. Uue n. s. kõige lühem iganemise aeg on üks aasta (§ 68), n. s. järele kuus kuud (§ 158) ja rhk. tr. s. järele üks kuu (§ 21—1). Kuid kõik need tähtajad maksavad ainult asjus, mis eraldatud kohtu kompetentsi ja mis sisuliselt suuremad igasugustest distsiplinaar karistuste alla kuuluvatest väär- ja süütegudest.

Eelpoolnimetatud selge seisukoht komp litseerub süütegude kordumisel, kui nende eest karistus kantud. Siin on tegemist ametalalise retsidiiviga. Selleks on vaja kaks tingimust: 1) sarnadus selle väärteoga, mis enne tehtud; see näitab ühe taolisi kalduvusi isikus ja see kalduvus tuleb nähtavale sarnastes väärtegudes, olgugi, et motiivid võivad olla mitmesugused, tihti juhuslikud, ja 2) esimese süüteo eest ärakantud trahv, mis peab näitama, et süü- või väärteost eest määratud distsiplinaar karistus ei ole mõjunud. See ala kuulub enam karistusüsteemi poliitikasse. Siin on distsiplinaartrahvidel laiem ala, kuid on tarvilik, et eelmise süüteo eest oleks trahv tõesti ära kantud tervelt ja mitte osaliselt. — Seaduste vaatepunkt kuritegude kordumise kohta on mitmesu-

gune. N. s. nimetab korduvateks sarnaseid süütegusid, mis on küll mitmesugused, kuid milledel on olemas sisemine side. Rhk. tr. seadus nimetab aga sarnasteks neid, mis on sisuliselt sarnased. Et süütegu pidada korduvaks, selleks peab ta olema sama tähtis kui eelminegi. Uus süütegu, mis tehtud endise iganemise järele, ei ole korduv süütegu ja ei käi korduva süüteo karistuse alla. Rhk. tr. s. § 14—3 määrab korduva kuriteo iganemise ajaks aastase tähtaja, kuid see ei käi vähemate süütegude kohta.

Korduvate kuri- ja väärtegude kohta käivad vaated on mitmesugused. Ühed leiavad süüteo kordumises suurt kurja, rikutud meelt, mispärast ka neid tuleks karmimalt karistada. Teiste vaadete järele on süüteo kordumine halva organisatsiooni tagajärg, mida korda pole läinud parandada ja seega süüteo ära hoidmiseks mõju avaldada. Iga süütegu on eelmise süüteo sarnane, sellepärast loetakse korduva süüteo eest määratud karistust otsekui teiseks karistuseks samase süüteo eest. Korduv karistus on vastolus karistuse printsiibiga non bis in idem. Kolmandate vaadete järele arvatakse korduvaks süüteoks sarnane, mis oma iseäraluse poolest nõuab karistust, sest objektiivselt ei ole teine süütegu suurem endisest, vaid ta näitab ainult kuri- ehk väärteost tahte pingulolekut. Sellepärast ei tule korduva süüteo karistust suurendada kategooria järele, vaid määrata sama süüteo kõrgem karistus.

Korduvad süüteod osutuvad ametkondades möödapääsematuteks nähtusteks. Ametnikkude eksimised ripuvad ära suurel määral seltskonna korrast ja rahva hariduse tasapinnast, kes suudab anda ametkonnale ikkagi inimlikkude puudustega varustatud ametnikke ja mitte tavast mahatoodud ingliseid. Ametnikkude mitmesuguseid eksimisi ei saa siduda igakord ametnikkude halbade kalduvustega, see võib olla kas nõrkuse, järelandlikkuse, üleliigse viisakuse, tagasihoidlikkuse, kerge meelsuse või isegi sarnaste hingeomaduste tagajärg, mis muidu seltskonnas väga lugupeetud ja otsitavad omadused ja millede omamist ametnikkudele kui inimestele üldse keegi ei või süüks panna.

Teisest küljest ei saa meie aga seda soovida, et meie rahva hariduse tasapinnast ka heade ametnikkude saamine üksi ära oleneks. Seda mõõda, kuidas rahvas hariduses ja kultuuris edasi rühbib, tõttavad ka ametkonnad edasi ning ametnikud

ei tohi tunda edenemise teel seisakut. Sellepärast tõusevadki spetsialiseerumise nõuded ametnikkude võimete ja oskuste vastu ühtelugu. Ametkond peab alati rahva ees käima ja see asjaolu toob kaasa distsiplinaarvõimu tarvitamise vajaduse ülemusele. Ei ole põhjust arvata, et ametnikud kunagi nii ideaalsele kõrgusele tõuseks, kus ei oleks enam ühtegi sunni kellelegi vaja. Palju enam on põhjust arvata, et ülemus kunagi distsiplinaarkaristusi ei igatse peale panna ja et distsiplinaarkaristuste tarvitamine on vastumeelsemad kohused.

Mis aga distsiplinaarkaristuste iganemisse puutub sisuliselt, siis on küllalt põhjust arvata, et kui iganevad suuremad

kuri- või väärted, iganemise motiivid ka vähemate süütegude kohta peavad maksma jääma. See küsimus oli aastate eest ühes suuremas ametkonnas harutusel ja selle tagajärjeks oli ringkiri, et kui keegi ametnik saab ühe aasta jooksul viis administratiivkaristust, tuleb tal ametist lahkuda. Iganemise tähtajaks oli siin üks aasta, nii uuesti ettetulevate kui ka korduvate süütegude kohta, ja sellega on loodud teatud pretsedent, millest soovitav oleks kinni pidada. Meie politseiülemuse auks peab tunnustama, et distsiplinaarkaristusi üldse kokkuhoidlikult on tarvitatud, mis annab ametkonnale julgust edasi teinida selles teadmises, et distsiplinaarkaristustega ei ole tehtud kellelegi liiga.

Vangide transporteerimisest raudteel Saksamaal ja Schveitsis.

Praegu Saksamaal maksev vangide edasitoimetamise kord põhjeneb üldiselt veel õige vanale instruksioonile: „Generalinstruktion für den Transport der Verbrecher und Vagabunden vom Zivilstande“, mis on pärit 1816. aastast. Olgugi, et määrusega maksmapandud juhtnõidid on suuremalt osalt vananenud ja ei vasta sugugi enam meie aja nõuetele, on instruksioon siiski veel, nagu öeldud, jõus ning selle järel tuleb saksa ametnikel käia. On iseenesest arusaadav, et enam kui 110 aasta jooksul on ühes üldise elumuudatustega ka arenenud transpordiasjandus. Kuid praegu pole tähtis harutada üksikasjaliselt sarnaste muudatuste ajaloolist käiku, meile pakub huvi ainult vangide edasitoimetamise praegune kord.

Olgu tähendatud, et esialgu korraldati vangide saatmist raudteel niiviisi, et teatavatel päevadel reserveeriti harilikudesse sõidurongides üks või rohkem kupeesid transporteeritavatele vangidele. Et aga sarnane viis ei osutunud otstarbekohaseks, hakati mõtlema eriliste vangidevagunite sisseseadmise peale. Esimest korda puudutati seda küsimust 1893./94. a., nagu teatab politseiinspektor Teuber, Preisimaa vangide transporteerimise asjanduse juhataja („Das Gefangenensammeltransportwesen auf Eisenbahnen“). Ametasutused, kelle kompetentsi käis küsimus, leppisid kokku peale pikema vaielduste ja otsustasid esialgu seada sisse katsena kaks vagunit vangide saatmiseks; need vagunid pidid liikuma Sileesia ja Poseni

provintside raudteid mööda. Katsetega oldi väga rahul. Kõige pealt vähenesid saatmisekulud ning kord oli hoopis parem endisest. Reisijate tülitamine vangide ja nende saatjate poolt langes ära, mis oli varem möödapääsematuks nähtuseks rongidel, millel saadeti vange. Otsustati vangidevagunite (n. nim. Gefangenensammelwagen) arvu suurendada ja, kui vähegi võimalik, neid käima panna terves Preisimaa. 1905. aastal sai valmis suurem hulk vaguneid ning samal aastal pandi seal maksma üldine vangide transporteerimise kord raudteel, mis sellest ajast peale sünnib erilistes vagunites. Esialgu olid saatmisekulud siiski veidi kõrged, sest nii hästi vangidele, kui ka nende saatjatele tuli osta igale isikule kolmanda klassi pilet. Hiljem alandati seda maksu ning praegu võetakse maksu vastavalt vagunite ning kilomeetrite arvule. Et alati teada oleks, millal ja missugustel harudel liiguvad vangidevagunid, selleks annab välja Saksimaa riigiraudteede direktioon iga aasta erilise vangidevagunite sõiduplaani ühes ülevaatliku kaardiga. Sõiduplaan (iga üldise sõiduplaani muutmisega muudetakse loomulikult ka vangidevagunite sõiduplaan) saadetakse ühes kaardiga kõikidele suurematele politseiüksustele ning kohtuvõimudele.

Preisimaa lasub vangide transporteerimine politsei õlgadel. Kui tekib vajadus vange transporteerida, teatatakse sellest vastavale politseiasutusele, kes siis käsitades sõiduplaani, peab astuma

samme transpordi läbiviimiseks. Politsei täidab erilise transpordiplanketi ja annab teada edasisaatmisest kõigile asjast huvitatud asutustele. Planketil (neid antakse politseile valmistrukitult, täita tulevad vastavad lahtrid) on kõik märgitud, mis vaja transporteerimiseks. Muuseas pandi 8. detsembril 1906. a. maksma eriline määrus vangide edasitoimetamise kohta raudteedel.

Et saada väikest ülevaadet sellest, kuidas näeb välja niisugune vangidevagun ning kuidas sünnib tegelisel vangide saatmine, olgu toodud lühem saatmise kirjeldus. Vangidevagun koosneb üksikutest vangikambritest. Vaguni keskel on umbes 80 tsentimeetriline koridor. Vangikambrid asuvad koridori pahemal ja paremal küljel. Väikestes vagunites on üheksa väikest ja üks suur kamber ning suurtes — kaksteistkümmend väikest ja kaks suurt kambrit. Igasse väikesse kambrisse mahub kaks vang, igasse suure — neli vang. Peale selle on olemas igas vagunis väljakäigukoht. Kambrites võivad istuda kaks (ehk neli) inimest, neis leidub ka ülestõstetav laud. Valgust kambrile annab aken, mille ees raudvõre ja mille suurus 40×40 tsentimeetrit. Koridori ylib samasuurune, erilisest klaasist valmistatud aken. Värsket õhku saab õhuklappide kaudu, mis on seatud üles koridori viivate akende juures. Igas kambris leidub elektrikell, millele vang vajutab, kui tema tahab minna välja või kõnelda transpordijuhiga. Vagunid köetakse erilise küttesiseseade abil, mis leidub iga kambri all. Et võimalik oleks vangidele valmistada kohvi, on igasse vagunisse pandud gaasikeetja. Vangisaatjatele on seatud üles kaks polsterdatud pinki ja laud.

Vangide paigutamise suhtes kambritesse maksab järgmine kord. Igasse kambrisse mahutatakse esmalt üks vang. Kui on vangide arv suurem kui vagunikambrite arv, siis paigutatakse igasse kambrisse kaks vang, ajutiselt võib ka — juhtumisel, kui teekond ei ole pikk — ühte kambrisse mahutada kolm vang. Kui vähegi võimalik tuleb eraldada eeluurimise all olevaid vange teistest, kes juba kannavad neile määratud karistust, samuti peab eraldama vange, kes mõistetud kinni õiguste kaotamiseta, vangidest, kellele võetud õigused kohtuotsusega. Vangide toidunorm transporteerimisel vangidevagunis on järgmine: 750 grammi leiba ja 250 grammi pekki või vorsti päevas,

peale selle antakse vangidele igal söömaajal kohvi, mida valmistavad vagunis vangidesaatjad. Kui edasitoimetamine kestab pool päeva, antakse välja pool normi, kui transporteerimine kestab veelgi lühemat aega, siis võidakse vange jätta ka toiduta.

Suurt rõhku paneb Saksamaa kord vandina Schveitsis maksvale korrale (millest allpool jutt) vangidesaatjaile. Saatjatena figureerivad harilikult kaks politseiametnikku. Saatjate valikut kästakse toimida erilise hoolega. Saatjateks võib määrata ainult sarnaseid ametnikke, kes on igapidi usaldusväärilised, hoolsad, kohusetruud ja ettevaatlikud ja kellest võib arvata, et nemad saavad hakkama transpordijuhi rasket ülesannetega, mis seda vastutusrikkamad, et igakord võib karta et vangid ehk mõned neist püüavad sõidu ajal põgeneda. Peale selle peab saatjate valikul ka seda silmas pidama, kas nendel on küllalt kirjaoskajad või mitte, sest neil tuleb teel täita transportplankette. Viimane asjaolu on mitmetpidi tähtis, muuseas on need planketid aluseks, mille põhjal nõutakse — neid juhtumisi olevat õige palj — tasu võõrastelt riikidelt vangide edasitoimetamise eest. Üldine kord ning transpordijuhtide kohused ja õigused on nähtud ette 3. juuli 1907. aasta määruses.

Peale maailmasõja lõppu tarvitati vangidevagunite õige suurel määral, hoopis rohkem kui varemalt. Rahutuste ajal mis puhkesid lahti Saksamaal peale sõja lõppu, tuli vange transporteerida kolm kuni neli korda enam kui normaalaegade. Ka praegu ei ole seisukord veel normaalne, kui arvesse võtta olukorda enne maailmasõda. Praegu toimetatakse edasivangidevagunites kaks korda rohkem vange kui enne maailmasõda.

Lõpuks tuleks Saksamaa kohta veel tähendada, et saatmise kord eriliste vagunite abil maksab peale Preisimaa veel Baieris, Saksenis, Württembergis ning Badenil. Preisi vagunid sõidavad Meeklenburgis ning suuremalt osalt Thuringenis. Nii et võib ütelda, et vange üle Saksamaa saadetakse eriliste vagunite abil. Halbus seisab ainult selles, et seniini veel puuduvad üldised, ühtlase määrused saatmise korra kohta. Iga osariigis on pandud maksma iselaadi kirjutused, määrused jne., ning need määrused ei lähe kaugeltki ühte, vaid erinevad üksteisest mõnikord õige tunduvalt. See olukord annab ennast muidugi tunda erilisel ja teravalt siis, kui on vaja saata

vange ühe osariigi piiridest teise; selle tõttu on piiripolitsei asutustel, kes peavad teostama vangide üleviimist üle piiride, palju ülleliigset tööd ja vaeva, tihti-
peale sünnitab sarnane olukord isegi tundu-
vaid raskusi. Sama viisi raskendab
niisugune kord saatmisekulude väljaarva-
mist ning tasumist üksikute osariikide vahel,
sünnitab palju kirjavahetust, arusaamatusi
ja ka pahameelt. Ainult ühtlase korra maksmapanemise-
ga kaoksid praegused raskused ja ebanormaalne
olukord. Ainus headus seisab vist selles, et Berli-
nis asuv riigiraudteede direktsoon annab
välja, nagu tähendatud alguses, üldise
sõiduplaani, mis on maksev kogu Saksamaa
kohta. Praegu on osalt juba kavatsusel üldise
korra väljatöötamine, mis kergendaks märksa
vangide transporteerimist Saksamaal.

Hoopis teist pilti kui Saksamaal näeme
meie Schveitsis.

Schveitsi praeguse korra aluseks on 1.
jaanuari 1910. aasta määrus n. nim. poli-
itseitranspordi kohta. „Politseitranspor-
di“ all mõistab tähendatud määrus kau-
geltki mitte ainult vangide edasitoimetamist,
mis meid aga käesoleval juhtumisel üksi
huvitab, vaid ka politseiametnikkude
ametsõite, arstlike personaali sõite, kui
on tegemist haigete vangide edasitoimetamise-
ga, ning vaeste transporteerimist. See on
tähtis praegu ainult sellepärast, et See on
kõik sarnased sõidud sünnivad ühe ja sama
taksi alusel, s. o. kõikide loetletud isikute
sõit Schveitsi raudteedel maksab pool
harilikust hinnast. Vangide eest tuleb
maksta pool kolmanda klassi hinnast, olgugi,
et neid saadetakse pagasivagunis (4. klassi
ei tunta Schveitsi raudteedel).

Vangide saatmine sünnib Schveitsis, nagu
juba tähendatud, pagasivagunites ning mitte
ainult riigiraudteedel, vaid ka teistel
raudteedel, välja arvatud mittenormaal-
roopalisel eraseltside käes olevad raudteed.
Selleks otstarbeks leidub iga pagasivaguni
juures üks eriline, vangide saatmiseks
määratud kamber, kuhu võib korraga mahutada
neli inimest (väiksema tähtsusega raudteedel
võib leida veel väiksemaid pagasivaguneid,
kus olemas väiksed kambriid kahe isiku jaoks).
Et sarnased pagasivagunid sõidavad kaasa
kõikide rongidega, ühes arvatud ka kiirrongid,
siis arvaneb võimalus vange alati edasi
toimetada ja kõikide rongidega.

Peale selle on Schveitsi süsteemil veel
eine hea külg, mis ühenduses kulude kok-

kuhoidmisega, see on n. nimet. transporteerimine
saatjateta. Sarnane vangide edasitoimetamine
seisab järgmises. Vangi, keda tahetakse,
näiteks, saata Zürichist Berni, asetab poliitsei
Zürichi jaamas pagasivaguni vangikambri-
sse. Rongisaatjale antakse kätte eriline
vangi sõidupilet, samuti tema asjad ning kiri,
mis on määratud vangile vastuvõtjale poliitsei-
ametnikule ja milles on tähendatud kõik andmed,
mis vajalised vangis suhtes vastuvõtjale
asutusele. Sõidupilet näitab rongisaatjale,
kuhu jaama sõidab vang, rohkem pole
saatjal vaja teada. Ilma, et keegi veel
erilist vaeva näeks, jõuab vang määratud
kohta, kus poliitsei võtab tema vastu, va-
bastades vaguni vangikambri. Asi seisab
veel selles, et kõikides suuremates Schveitsi
jaamades täidab poliitsei peale harilik-
kude poliitseiliste ülesannete veel n. nim.
raudtee ülesandeid (Bahndienst); viimaste
hulka kuulub ka nõue igale rongile vastu
minna ning otsekohe asuda pagasivaguni
juure, et kindlaks teha, kas sõidab rongiga
mõni vang ning missuguse jaamani
vangi transporteeritakse. Kui selgub,
et vang on määratud poliitseiniku jaama,
peab viimane vangile otsekohe vastu võtma.
Juhtumisel, kui vang tuleb edasi saata
teist haru mööda, sünnib vangile üleviimine
teise rongi poliitseiniku kaasabil ja vastu-
tusel. Vangi ei saadeta kirjeldatud viisil
(erilise saatjata) mitte ainult neisse
jaamadesse, kus on olemas alaline raudtee-
poliitsei, vaid ka sinna, kus poliitseid ei
ole, teiste sõnadega kõikidesse jaamadesse.
Kui jaamas ei ole raudteepoliitseid, antakse
lähemale poliitseiasutusele telefoni kaudu
teada vangile jõudmisest jaama ning poliitsei-
asutus on kohustatud niisugusel korral
saatma jaama erilise ametniku vangile
vastuvõtmiseks.

Raskusi sünnitab Schveitsi süsteem, nagu
tähendab Zürichi poliitseikomandant Dr. J. Müller
(„Das Gefangen-Transportwesen auf den
Schweizerischen Eisenbahnen“), naiste
transporteerimisel kauge maa peale. Arusaadavalt
ei või neid asetada ühes meestega ühisesse
kambri. Kui kusagil jaamas toimetatakse
vangikambri naisvangi, siis pole võimalik
teel, s. o. kuni naisvangi sõitmise siht-
jaamani, võtta rongi meesvange. Sellest
saadakse praegu nii üle, et juhtumisel, kui
on vaja edasi toimetada naisvange, küsi-
takse järgi vahejaamadelt, kas on määratud
transporteerimisele meesvange või mitte.
Kui meesterahvaid pole vaja rongiga edasi
saata, siis on küsimus lahenda-

tud ning naisvang toimetatakse sihtjaama samuti nagu mehedki. Kui kaasa sõitma peavad ka meesvangid, siis transporteeritakse naisvang kolmandas klassis ja temaga sõidab kaasa muidugi mõista ka juba eriline saatja.

Schveitsi süsteemi headus seisab, nagu eelpooltoodust näha, selles, et tema võrdlemisi odav ja vange võib kiirelt edasi saata, mis tingitud omalt poolt veel rohkearvulistest rongide liikumisest Schveitsi raudteedel. Selle tõttu ei ole vaja Schveitsis vastandina Saksamaa korrale oodata mitu päeva vangidevaguni liikumist, et arestante transporteerida.

Mõistagi võib ka Schveitsi korra juures vangi saata alati ühes saatjaga — politsei-ametnikuga. Praegu antakse ka pea igakord, kui on tegemist raske kuritegijaga, vangile saatja ligi; samuti talitatakse, kui on tegemist vangiga, kelle kohta peab oletama, et tema katsub põgeneda igal tingimusel. Kuid ikkagi peab toonitama, et saatmine saatjaga on erand ning tegeline elu näitab — kui võõrana see ka ei näi — et rohkem põgeneb vange, kelle saatja ligi, kui vange, kes üksinda „reisivad“, mis seletatav muidugi sellega, et politseinikkude saatel sõidavad, nagu tähendatud, rasked kuritegijad. Tähendab: reeglits on, et vange transporteeritakse saatjateta, kulude kokkuvõtte olevat väga tunduv — hoitakse kokku nii hästi sõiduraha kui ka ametnikkude tööjõudu.

Schveitsi maa-alast on tingitud, et iga vang, keda toimetatakse õigel ajal rongi, veel samal päeval võib jõuda sihtjaama arvatud välja ainult mõned väiksed erandid. Enne rongile saatmist antakse vangile süüa, lõunat antakse temale suuremates linnades, kus rong pikemalt peatub, ehk üleviimisel teise rongi ning õhtusööki saab vang sihtjaamas. Kui juhtub, et rong jääb teel peatuma ja öösel edasi ei liigu, viiakse vang vastavasse jaama sealtoimetatakse teda politsei arestimaajja, kus temale antakse süüa ja teda õhtu jooksul peetakse kinni. Järgmisel hommikul hoolitseb vastav politseiasutus vang edasisaatmise eest.

Kulude tasumine transporteerimise eest sünnib erilise süsteemi järele. Raudteedele antakse välja vangi sõidupiletid ning vastavad raudteevalitsused saadavad piletite alusel kokkuseatud arveid üks kord kuus asjaomasele politseiasutusele. Ülespidamiskulud sõidust ning samuti kulud mis ühenduses vangide öömajaga, arvestatakse erilises keskkohas; viimane võtab kokku arved ning arwab välja, kui palju tuleb maksta igal kantonil; väljaarvamisel võetakse aluseks kantonide elanikkude arv; sarnaseid arveid tasutakse kolm korda aastas.

Schveitsi süsteem on lihtne, odav ning igapidi kokkuvõtte, pole ime, et välismaade vastavate asutuste esitajad selle korda kiidavad ja eeskujuks seavad.

Meie registratuuridest.

Asudes meie registratuuride praeguse olukorra valgustamisele, ei taha mina taotleda isiklike huviseid, vaid minu idee on luua üleriiklikku tugevat registratuuri, mis suudaks oma suurt ülesannet hästi teostada. Registratuur on politsei „keskjaam“, nagu seda on telefoni abonendile telefonikeskjaam. Registratuuri peavad koonduma kõik teated kuritegijate ja kuritegevuse kohta, et sealt tarviduse korral neid iga politseiametnik võiks kasutamiseks saada.

Senini ei ole meil registratuuri arendamisele rõhku pandud. Kõik teated, mis olidki registratuuris, olid korraldamata ja iga õienduse saamine nõudis palju aega. Läänud aastal saatis politsei osakond eeskirja laiali, mis registratuuris leiduvate andmete korraldamise viib kartoteegi süsteemi peale üle. Sarnane eeskiri olgu ter- vitatud, sest see elustab registratuuri tun-

duvalt. Selle eeskirjaga on osakond oma ülesande täitnud ja kohapealsetele ülemustele tee näidanud edaspidiseks korralduseks; viimastele tuleks südame peal panna, et nad rohkem tähelepanu registratuurile pööraks ja energilistele registreerijatele vaba voli annaks registratuuri korraldamiseks. Samuti peaks kriminaalkomissarid kogu meeskonnale registratuuri tähtsuse selgeks tegema.

Liig kitsarinnaline oleks meie vaade, kui jätaaksime ainult kriminaalpolitseile registratuuri, meie peame ka vormikandjate ja poliitilisele politseile registratuuri tähtsuse selgeks tegema ning nendeski hoolt äratama registratuuri vastu. Liig vähe on sellest, kui lepime ainult nende teade kartoteegi korraldamisega, mis on käesoleval ajal kriminaalpolitseis olemas, me peame teateid üle maa koguma ja koostama kohaliku kriminaalkomissaria-

registratuuri, kus neist teadetest suur maa, registratuur, peab valmima. Tänapäev peab olema iga, ka kõige tähtsusetuma teate eest, sest iga teade on kivi selle suure maja ehitamiseks, milleks registratuur peab kujunema.

Kui iga politseiametnik registratuuri teateid kogub, siis peab ka igal politseiametnikul õigus olema neid teateid kasutada, milleks nad kättesaadavalt peavad korraldatud olema. Iseäralist tähelepanu peaks maakonstaablid registratuuri peale pöörama nii teadete kogumise kui ka teadete saamise suhtes, sest võimata on nõuda, et konstaabel tunneks ja teaks oma naabrirajooni kuritegijaid, kes tema rajoonis kuritegusid võivad toimida, kuna registratuuri kaudu oleks sarnaste teadete saamine kerge asi.

On iga politseiametnik oma kohuse registratuuri vastu täitnud, siis muutub töö palju kergemaks ja huvitavamaks, sellega ühtlasi avaneb ka võimalus intensiivsemalt kuritegevuse vastu võidelda.

Registratuuri sisemise korralduse parimaks läbiviimiseks on tingimata tarvilik, et sinna oleks koondatud ja tööle rakendatud energilised ja asjasthuvitatud isikud, kindlustades vääriiselt nende majanduslikku külge, et ära hoida alalist tööjõu vahetust, mis mõjub halvavalt töö intensiivsusele.

Kokkuvõttes võin ütelda, et registratuur annab tööd ja lihtsustab tööd, mida intensiivsemalt kuritegevuse vastu tahame võidelda, seda parem peab meie registratuur olema.

Tartsan.

Uus tee jälgede fikseerimiseks koredas aines.

Dr. med. H. Madisson.

Seni tegi väga suuri raskusi jälgede fikseerimine tolmus, liivas, tuhas, jahus, koredas lumes jne. Varemalt oli tarvitusel kips, steariin j. m. Nüüd on Müllner esitanud uue meetodi ja on seda demonstreerinud Graz'i ülikooli kriminoloogilises instituudis. Jälje fikseerimiseks ja äravõtmiseks on tarvilik: 1) peenike kipsijahu, 2) pulverisator, 3) alkoholi pulverisator, 4) puhas piiritus ja 5) üks tahvel tavalist pappi. Papp keerutatakse rulli, nii et jälg mahub rulli; viimane pannakse jälje ümber seisma; tsilindrisse lastakse pulverisatoriga kipsijahu, mis õrna tolmu korjana umbes ühe millimeetri paksuselt katab jälje, siis niisutatakse kipsijahu märjaks alkoholiga pulverisatori abil umbes 30 tsm. kauguselt. Sellele järgneb jällegi

kipsijahu jne. kuni 3—4 korda. Ja alles nüüd tehakse tavaline kipsisegu ja valatakse jäljele. Hangumise järele võib selle üles võtta ja meie omame väga hästi fikseeritud ja täpse jälje, nagu ta kohal leidis.

Ka sõrmelt jälje saamiseks on esitatud uus viis nimelt värvita vedelikuga, kuna trükimust on vastumeelne just oma sõrme mustasmäärimise tõttu, mis raske puhastada. Selle kõrvaldamiseks on prof. Kögel esitanud soolahappesse p-Phenylen-diamini: seda tuleb lahendada vees, lahu on valge ja püsiv; võib värvipadjale valada ja auramise kaitseks glütseriiniga üle valada. Kui sõrme selle lahuga märjaks teha ja puushlifiga paberile vajutada, tekib seal punastvärvi sõrmejalg.

Jiu-Jitsu kursused Tartu-Valga prefektuuris.

Arvesse võttes Jiu-Jitsu tähtsust politseile, otsustas Tartu-Valga prefekt oma alluvaile ametnikele panna toime sellekohaseid kursusi. Selle otsuse teostamisele asuti läinud aasta novembrikuul. Kursused korraldati esialgu ainult Tartu linnas asuvaile politseiametnikele ja teenijaile. Et kursustepidamiseks vastav ruum puudus, siis kasutati seks otstarbeks linna politsei 1. jaoskonna ruume. Need ruumid aga enesesse kõiki Tartus asuvaid polit-

seinikke korruga ei mahuta, seepärast korraldati kursused 3 paralleelgrupis, nendest 1 ametnikele ja 2 kordnikele.

Tegeline kursuste töö algas 9. novembril ja kestis umbes kolm kuud. Instruktoriteks olid konstaabel Saarepera ja kordnik Niilus. Esimene nendest oli möödunud suvel politseikooli juure spordikursuste komandeeritud selleks, et seal omandatud teadmisi pärast oma kaasteenijaile edasi anda. Kordnik Niilus, endine sport-

lane, lõpetas hiljuti politseikooli ja omas seal tarvilisi teadmisi ja vilumusi. Kursustel käsitati kõiki tähtsamaid Jiu-Jitsu võtteid politseikooli alama klassi programmi ulatuses, kuna ainult mõned üksikud vähem tähtsad võtted jäid läbivõtmata.

Kursuste lõpul, 1. ja 2. veebruaril k. a. olid kursustest osavõtjaile katsed. Katseid korraldati sellekohase komisjoni ees, kuhu kuulusid prefekt, tema abi, kursuste instruktor ja kõik linna politseikomissarid. Kursuslased näitasid katsel jaolt häid, jaolt rahuldavaid teadmisi, kuna ainult mõned üksikud nõrkadena osutusid, kellel veel tuleb harjutada.

Kursused oleksid annud veelgi paremaid tagajärgi, kui seks kaasa oleksid mõjunud järgmised asjaolud. Oleks parem, kui tihedamini oleks peetud harjutusi, sest palju võtteid, mis täna nähtud, olid järgmiseks korraks juba ununenud ja neid tuli meele tuletada. Võtteid on palju ja kõiki neid ikkagi ei suuda meele pidada isegi mitmekordse harjutamise järele. Seepärast on tarvilik keerulisemaid, kergesti ununevaid võtteid tihti korrata. Teenistuskohused ei võimalda sagedamat kursustel käimist. Sellepärast oleks kõige parem vabal ajal kodus harjutusi teha. Seda on võimalik teostada siis, kui on olemas sellekohane käsiraamat, kus leiduks iga võtte nimetus, kirjeldus ja võimalikult ka joonistus, mis näitab, kuidas tuleb teatavat võtet teostada. Samane käsiraamat on igale politseinikule tarvilik, selle abil võib ta alati oma teadmisi värskendada ja võtteid korrata. Niisuguse raamatukese võiks välja anda politseikool, kus

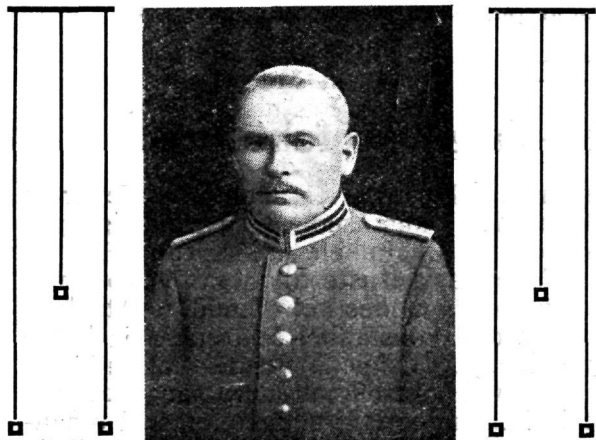
see muidugi on tarvilik, ja siis kõigile politseinikele välja saata. Kui ei leita võimalik olevat seda riigi kulul välja anda, siis ei käi tema muretsemine politseiametnikele ka omal kulul üle jõu, kui ta hind ei peaks kallis olema.

Ka maal asuvaid politseiametnikke on Jiu-Jitsu õpetamise mõttes silmas peetud. Neid ei ole võimalik pikemaks ajaks korraga kokku kutsuda, sellepärast on nendega korraldatud nii, et ühe jaoskonna mehed tulevad kord kuus linna palga järele ja muid tarvilisi asju õiendama ja samal linnas viibimise korral teevad ka harjutusi instruktor Saarepera juhatusel.

Peab tähendama, et konstaabel Saarepera üldse tunneb Jiu-Jitsu vastu erilist huvi ja on täie innuga töö juures. Ka hra prefekt kriipsutas alla seda huvi, mis instruktor Saarepera tunneb oma ala vastu, väljendades seda peale kursuste lõppu avaldatud käsukirjas, mis käib järgmiselt: „2. veebr. s. a. lõppesid politseiametnikkudele ja kordnikkudele korraldatud Jiu-Jitsu kursused. Vaatamata võrdlemisi lühikese kursuste kestvuse aja peale, näitasid kursustest osavõtjad toimemaksud katsetel üsna rahuldavaid, isegi häid tagajärgi. Kursusi juhatas tegelikult spordiinstruktor Saarepera, kes selle peale vaatamata, et ta oma otsekoheste ametkohuste täitmise kõrval veel kolm öhtut nädalas kursustele pidi pühendama, raugematu huvi ja armastust asja vastu näitas üles. Avaldan konstaabel Saareperale tehtud töö eest teenistuse nimel tõsist tänu.“

N. N.

Konstaabel Saks'i 30-a. politseiteenistuse juubel.

15. märtsil k. a. pühitses Paide linna politsei 2. rajooni konstaabel Aleksander Saks oma 30-aastast politseiteenistuse juubelit.

Konstaabel Saks sündis 25. novembril 1870. a. Järvemaal Alliku vallas, hariduse sai kihelkonnakoolis. Teenis Vene sõjaväes ajateenijana 1891. kuni 1896. a. ja lahkus vanem-allohviterina. Samal aastal asus politsei kordnikuks Tapa alevisse, kus teenis kuni 1906. a. Sel ajal oli politseinikke võrdlemisi vähe ja tegutseda tuli kaunis laias piirkonnas. 1906. a. paigutati Paide linna sama ameti peale, kus teenis kuni Vene revolutsioonini 1917. a. Juba 15. novembril 1918. a., peale sakslaste lahkumist, näeme Saks'i Eesti po-

litsej teenistuses ja seekord vanema milit-
sionäärina Paide linnas, kus peale vasta-
vaid ümbernimetusi teenib praegugi kons-
taablina. Tähelepanuväärt on asjaolu, et
Eesti politseis teenimise ajal pole konstaa-
bel Saks ühtegi karistust kannud, mis on
tõenduseks tema kohusetruu ametkohuste
täitmise, püüdlikkusest ja korralikkus-
sest.

Juubelipäeval tervitas teda Järvamaa
politseiametnikkude kogu juhatusesi-
mees kogu juhatuseliikmete juuresolekul,
andis temale edasi peakoosoleku poolt
määratud aadressi ja rahalise kingituse.

Kaasametnikud soovivad juubilarile ter-
vist veel kaua edasi teenida armsakssaa-
nud ametis.

Kuritegijate väljaandmise lepingute puudustest.

Politseidirektor Dr. Schultz, Viinis.

(Berliini 1926. a. politseikongressil peetud referaadi järel.)

Viini rahvusvahelisel politseikongressil
kõneles hoovinõunik Dr. Ramsauer kohtu-
seisukohalt ja mina kriminaalpolitseilisel
seisukohalt pikemalt kuritegijate kohtu-
liku väljaandmise korrast, sellel alal tä-
helepandud puudustest ning soovitatavatest
ja isegi tingimata tarvilikkudest reformi-
dest. On arusaadav, et see aine, kui üks
tähtsamaist, on iga rahvusvahelise polit-
seikongressi päevakorras, nii et ükski
sarnane kongress ei pääse selle haruta-
misest. Kui mina küsimuse kohta võtan
sõna, siis pean kohe tähendama, et mina
ei saa tuua midagi erilist uut. Just vas-
tuoksa, pean kahjuks konstateerima, et
üldiselt palju muudatusi ei ole märgata
sel alal ja, kõige pealt, et asi on vähe
nihkunud paremusele, nii palju kui mul on
teada.

Kõigepealt toon mõningaid näiteid Viini
politseidirektsiooni praktikast, mis on leid-
nud aset viimasel ajal ja mis minu arva-
tes näitavad selgelt, kui suurte raskus-
tega tuleb politseil veel võidelda kurite-
gijate väljaandmise alal ja missuguse
ebasoovitava seisukorraneni viib politseid
praegu maksev kord.

Esimeses järjekorras kõneleksin kuri-
tegijate väljaandmisest Austriale Prantsu-
smaa poolt. Küsimuse selgitamiseks
juhiks tähelepanu sellele, et kuritegijate
vastastikune väljaandmine Austria ja
Prantsusmaa poolt baseerub lepingule 13.
novembrist 1855. a. ning konventsioonile
12. veebruarist 1869. a. Esimeses lepin-
gus ei kõnelda üldse kuritegijate aretee-
rimisest, vaid ainult väljaandmise küsi-
musest, tähtsam on seepärast teine, 1869.
a. konventsioon.

Viimane näeb ette kaht areteerimise
võimalust ja teed. Esimene on diplomaat-
iline tee, kusjuures tuleb muidugi pöör-
duda selle riigi välisministeeriumi poole,
kuhu põgenes kuritegija. Areteerimise

palve, mis saadetakse edasi diplomaatili-
sel teel, peab ilmingimata leidma rahul-
damist. Teine tee on lühem: võib otse-
kohe pöörduda selle maa kohtu- või ad-
ministratiivvõimude poole, kuhu põgenes
süüalune. Kahjuks aga pole konventsioo-
nis lähemalt tähendatud, missugune asu-
tus võib pöörduda otsekohe teise riigi
loetletud võimude poole; see puudus lu-
bab muidugi lepingut seletada nii või tei-
siti ja halvab selle tõttu selle mõju. Eel-
tingimuseks areteerimisele aga on igal
juhtumisel, et ette näidatakse 1855. a. le-
pingu 5. artiklis ettenähtud dokumente
ja antakse teada, et on olemas kohtulik
vahiallavõtmise käsk. Sarnasel korral on
aga areteerimine ainult fakultatiivne.

Vormaalsetest ettekirjutustest on ka tin-
gitud, et Prantsuse võimud ei areteeri isi-
kut, kui seda palub Viini politseidirekt-
sioon ja kui isegi tõendatakse, et aretee-
rimise käsk on olemas ning viimast täp-
selt tsiteeritakse; konventsioonide põhjal
on tingimata nõuetav kohtu nõudmine süü-
alust vahi alla võtta. Õigus küll: see
nõudmine võib sündida ka telegraafi teel
ning telegrammis tuleb ainult tähendada,
et kirjalik nõudmine järgneb hiljem. Igal
juhtumisel aga peab „Sureté Générale“
käes olema vastava kohtuasutuse nõud-
mise originaal, kas või esialgu ainult tele-
grammi näol. Samuti tuleb väljaandmise
ja areteerimise nõudmistega alati pöörduda
„Sureté Générale“ poole, aga mitte kunagi
vastavate politsei prefektuuride poole.

Teiselt poolt on igale kriminalistile sel-
ge, et kõik need vormalised nõudmised
ei ole kooskõlas üldiselt tunnustatud ja
tarviliku kriminaalpolitsei tegutsemise
kiiruse nõudmisega, sest on ju arusaadav,
et paljudel juhtumistel läheb kaotsi palju
kallist aega kõikide vormaliste täpse
täitmise juures ja et põgeneval kuritegi-
jal avaneb võimalus politseist ette jõuda

ning jäljetult kaduda. Nii, näiteks, on eriliselt mõeldav, et kriminaalpolitsei mingi kuriteo selgitamisel ja uurimisel saab teada, et põgenenud raske kuritegija (näiteks, röövmõrtsukas, pangavaras, raha- või väärtmärkide võltsija jne.), kes juba niikui-nii on jõudnud ette politseist, sõidab Prantsusmaale, et sealt otsekohe edasi reisida Ameerikasse, kuid see selgub kõik alles peale lõunat ehk õhtul, teiste sõnades ajal, mil kohtud ei tööta ja mil selle tõttu ei saa ka teha otsust, mis kooskõlas kriminaal-kohtupidamise seadusega. Selle juures võib hädahoht, mis tekib aja viitmisest ning aja kaotamisest, olla väga suur ning võib juhtuda, et ripub ära mõnest tunnist või isegi minutist, kas jõuab kuritegija enne politseid ärasõitvale laevale või mitte. Kirjeldatud olukord on sarnane, et niisugusel juhtumisel võib pea-aegu (kindlasti eeldada, et kuritegijat kätte ei saa, et tema suudab Prantsusmaalt välja sõita varem, kui politsei teab midagi temast, mispärast ka siis võimata tagantjärele kindlaks teha, kuhu nimelt ja misuguse laevaga sõidab süüalune. Seda-sama peab tähendama ka nende areteerimiste kohta, mida tuleb võtta ette väljaspool Pariisi, sest, nagu öeldud, tuleb vahiallavõtmise nõudmist adresseerida Pariisi keskasutusele; sarnane aeganõudev kord ja tee peidavad eneses igakord hädahohtu ning võidab selle tõttu kuritegija.

Järgmised näited selgitavad samuti praeguse olukorra varjukülgi.

Viinis pandi toime 1913. aastal ühes 1. linnajaos asuvas võõrastemajas röövtapmine, mis sünnitas omal ajal palju kõmu; mõrtsukatöö ohvriks langes keegi avalik naisterahvas. Omal ajal ettevõetud uurimisel ei suudetud süütegu selgitada. Ainus uurimise tagajärg oli see, et teada saadi, et asjasse on segatud keegi noormees, kelle kohta mõned tunnistajad andsid umbkaudse isikukirjelduse, mis oli aga niivõrd puudulik, et sellega õieti palju peale hakata ei saadud; selle noormehe peale langes kahtlus tapmise toimimises. Sellest ajast peale aga ei läinud korda lähemat selgust kuritöö toimepanemisse muretseda ning uusi andmeid ei leitud. 1924. a. lõpul sai Viini politseidirektsioon teada, et keegi Felix Kundegraber, kes tapmise kordasaatmise ajal õppis ülikoolis, varsti peale mõrtsukatöö avalikukstegemist mitmele tuttavale tähendas, et tema olevat tapmise toimunud, selle juures kirjeldas mees täpselt, kuidas sündis kuritegu. Pikemate juurdlemiste ja uurimiste varal

läks politseil korda kindlaks teha, et Kundegraber lahkus Austriast varsti peale tapmist ning asus elama Prantsusmaale, kus tema praegugi elavat Gerbaud nime all Marceille linnas. Viini vastava kohtuotsuse põhjal asuti Kundegraber'i otsimisele ning otsimiskiri saadeti politseidirektsiooni poolt Prantsusmaale; selle tagajärjeks oli Kundegraber'i areteerimine 16. jaanuaril 1926. a. Austria võimud saatsid peale selle Prantsusmaale kuritegija väljaandmise nõudmise, kuid sellele ei tulnud vastu — põhjuseks oli asjaolu, et süütegu oli iganenud prantsuse seaduse järgi. Ja tõesti: kuritegijate väljaandmise konventsiooni art. 8 kõneleb, et väljaandmist ei teostata, kui süüdistus või karistus on iganenud selle maa seaduste järgi, kuhu põgenes süüalune. Prantsuse code pénal § 687 põhjal iganeb röövtapmine kümne aasta järele, kui vahepeal pole uuesti üles võetud uurimist ehk otsimise toimingut. Kõige selle tõttu polnud siis ka võimalik Kundegraber'i asja võtta kohtulikule harutamisele ning saladus, mis ümbritseb 1913. a. tapmislugu, kestab edasi, selle peale vaatamata, et politseil on teada isik ja tema asukoht, kes, võib olla, saatis röövmõrtsukatöö korda.

Austria kodanik Dr. Alfred T. põgenes 1924. a. Pariisi, peale selle, kui ta raiskas temale usaldatud võõrast vara 57.000 shillingi suuruses summas (üle 2½ milj. marga); kahjukannatajad olid kõik erisikud. Olgugi, et kohus otsustas paluda kuritegija areteerimist, ei olnud siiski võimalik vahiallavõtmise nõudmisega esineda prantsuse võimude ees, sest eraisikute varanduse raiskamine ei kuulu sarnaste kuritegude hulka, mille toimepanijaid võib vahi alla võtta teine lepinguosaline riik, käesoleval juhtumisel Prantsusmaa. Igaks juhtumiseks aga teatati asjast Pariisi politseile telegraafi teel. Varsti peale selle tehti aga Viinis veel kindlaks, et sama Dr. T. sünnitas kahju ka ühele Belgia pangaomanikule Ostendes; tema andis pangaomanikule tsheki 120.000 frangi peale, mis oli katmata. Ka sellest teatati Pariisi. Samal ajal võttis küsimuse üles Brügge prokuratuur ning palus prantsuse võime kuritegija areteerida ning lubas esineda väljaandmise palvega. Dr. T. areteeritigi. Kuid ka Belgia ametvõimudel ei õnnestunud asi, sest T. lasti jälle vabaks, sellepärast, et Belgia-Prantsusmaa vahelises kuritegijate väljaandmise konventsioonis pole nähtud ette süüaluste väljaandmine, kes võõra vara omandanud katmata tshekkide

müümise abil. Viimase näite töin ma erilisel selleks, et näidata, et kirjeldatud ebameeldivad nähtused kuritegijate väljaandmise juures ei maksa ainult Austria suhtes, ilma et hakata üksikasjaliselt harutama Dr. T. lugu, kes lõpuks siiski Prantsusmaal areteeriti ning anti välja Austria võimudele.

Novembrikuus 1924. a. pandi toime Viinis, Bristolis võõrastemajas, suurem võõrastemaja vargus, mille all tunduvat kannataskeegi ameeriklane. Politseiline uurimine näitas, et vargaks osutus arvatavasti keegi võõrastemajas viibivatest võõrastest, kes Sproga nime all elas Bristolis. Sproga oli oma andmete järgi Poola kodanik, teda hakati otsima ning tema näopilt ilmus „Internationale öffentliche Sicherheit“is. Otsimine andis tagajärgi ning Sproga võeti vahi alla Danzigis 1925. a. märtsikuus. Nõuti ka Sproga väljaandmist, kuid sellele ei tulnud vastu, arvesse võttes Sproga kodakondsust. Teda taheti anda üle Poola võimudele, mehel aga läks korda transporteerimise ajal põgeneda Thorni linna läheduses; teda läks korda uuesti areteerida, kui tema Freudenstadtis (Württembergi osariigis) uue võõrastemaja varguse tahtis toime panna. Nüüd tehti kindlaks, et Sproga õige nimi on Sprogis ja tema ei olegi Poola kodanik, vaid Läti kodanik, ja ta on mitmel korral eelkaristatud (1906. kuni 1922. a. kokku seitse korda röövimiste ja varguste eest üldse 8 $\frac{3}{4}$ a. vangistusega). Vaheajal, s. o. ajast, mil mehel läks korda põgeneda transporteerimisel, kuni kinnivõtmise päevani Württembergis, külastas kuritegija, nagu selgus tema passidest, Varssavi, Krakovi, Lodzi, Breslaid, Müncheni, Kölni, Brüsseli, Pariisi, käis Hispaanias ning Portugalis. Võib ju arvata, millega mees tegemist tegi oma reisisel ja et ta ei sõitnud selleks, et nautida loodust või laien-

dada silmaringi; eluülespidamist teenis tema igatahes seadusvastasel teel.

Minule näib, et on kasutoov sarnaste äärmiste näidete varal demonstreerida, missuguste puuduste all kannatab praegune kord ning kuivõrd tähtis on reformide ettevõtmine käsitataval alal.

Kõige selle juures pean ma aga erilisel kriipsutama alla, et kõik vastavad välismaade ametasutused tahavad kõigiti näidata üles vastutulelikkust ning teevad, mis praeguse korra juures vähegi on võimalik teha. Sedasama võin kinnitada ka Austria võimude suhtes, kellele tuleb abiks nuhtlusseadus oma otstarbekohaste määrustega, mis on tugevaks toeks ametnikkudele; on ainult vaja saada välismaa vastava võimu teadaannet, et liikuma panna terve aparaat; meil, Austrias, on saanud aukohuseks kaasa aidata välismaade politsei- ja kohtuasutustele kuritegijate paljastamisel ning kinnivõtmisel.

Terve puudus selles küsimuses seisab vaid vormalsetes nõudmistes, mis seati üles absoluutselt vananenud lepingutes. Paremusele võime jõuda ikkagi ainult uute konventsioonide sõlmimisel, mis vastavad praegusele ajale ning praegustele tingimustele. Lõpusihiks oleks sellel alal muidugi mõista üleilmilise väljaandmise lepingu sõlmimine.

Austria sõlmis peale Wiini politseikongressi kolm kuritegijate väljaandmise konventsiooni, ja nimelt Luksemburgiga, Bulgaariaga ning Poolaga. Esimesed lepingud ei ole õieti midagi muud, kui vana lepingute uuendamine, mis omal ajal sõlmiti Luksemburgi ning Bulgaaria ja Austria-Ungari monarhia vahel; need lepingud tunnustati maksvaks ka Austria vabariigi kohta. Selle vastu aga moodustab Poolaga sõlmitud leping midagi täitsa uut, on rajatud nii mõneski osas uutele alustele. (Lõpp järgneb.)

Ametlik osa.

Kohtuministeeriumi määrusega Tartu-Võru rahukogu ringkonna kohtu-uurijate tööpiirkondade muutmise kohta:

1) likvideeritakse Valga 2. kohtu-uurija jaoskond, üle viies tema tööpiirkonda kuuluvad vallad — osalt Võru 2. jaoskonda, osalt senisesse Valga 1. jaoskonda, mida nimetada Valga kohtu-uurija jaoskonnaks;

2) moodustatakse uus kohtu-uurija jaoskond, asukohaga Petseri linnas ja all-

järgneva (p. 3) tööpiirkonnaga, nimetades seda Petseri 2. jaoskonnaks;

3) määratakse Valga, Võru ja Petseri kohtu-uurijate tööpiirkonnad järgmiselt:

Valga kohtu-uurija jaoskond: Valga ja Tõrva linn; Valgamaa vallad: Helme, Holdre, Hummuli, Jõgeveste, Kaagjärve, Karula, Keeni, Koorküla, Kuikatsi, Laanemetsa, Laatre, Leebiku, Lõve, Patküla, Sangaste, Sooru, Taagepera, Taheva, Tõlliste; Võrumaa vallad: Mõniste, Saru,

Vastse-Roosa; laiaroopalise raudteeliin kuni Puka jaamani (incl.) ja kitsaroopalise raudteeliin jaoskonna piirides.

Võru 1. kohtu-uuriija jaoskond: Võru linn; Võrumaa vallad: Aleksandri, Karilatsi, Kasaritsa, Kioma, Koiola, Kõlleste, Kähri, Lasva, Loosi, Moisekatsi, Pori, Pindi, Põlgaste, Timo, Toolamaa, Veriora, Võru; Võru jaam ja raudteeliin Võrust kuni Petseri 1. jaoskonna piirini.

Võru 2. kohtu-uuriija jaoskond: Antsla alev; Võrumaa vallad: Erastvere, Haanja, Kooraste, Krabi, Kārgula, Linnamäe, Misso, Nursi, Rogosi, Rõuge, Saaluse, Sõmerpalu, Urvaste, Valgjärve, Vaabina, Vana-Antsla, Vastse-Antsla, Vana Laitsna, Vana-Roosa, Viitina, Tsooru; raudteeliin Võru jaamast kuni Valga maakonna piirini.

Petseri 1. kohtu-uuriija jaoskond: Petseri linn; Petserimaa vallad: Petseri, Meremäe, Järvesuu, Mäe, Kulje, Satserinna; Võru maakonnast Võõpsu alev ja vallad: Orava, Kahkva, Rāpina; Petseri raudteajaam ja raudteeliin Petserist kuni Võru 1. jaoskonna piirini.

Petseri 2. kohtu-uuriija jaoskond: Petserimaa vallad: Senno, Irboska, Vilo, Rootova, Laura; Vastseliina vald Võrumaalt; raudteeliin Petseri jaamast kuni E. v. piirini.

Politsei osakonnas on registreeritud järgmised uud ajalehed ja ajakirjad:

1) Ajaleht „Golos Naroda“ hakkab ilmuma Petseris kaks korda kuus, väljaandja — Aleksei Vassili p. Gretsanov ja vastutav toimetaja Mihail Peetri p. Suvalov. Ajaleht trükitakse Petseris, „Tähe“ trükikojas.

2) Ajakiri „Edule“, hakkab ilmuma Tallinnas kümme korda aastas, vastutav toimetaja — Erik Kristen. Trükitakse Tallinna Eesti Kirjastuse ühisuse trükikojas.

3) Ajakiri „Raamatu Teataja“ (Eesti kirjastajate ja raamatukaupmeeste ametlikud teated), hakkab ilmuma Tartus tarvidust mööda; väljaandja — Eesti kirjastajate ja raamatukaupmeeste ühing, vastutav toimetaja — Hans Männik. Tähen datud ajakiri trükitakse Tartus, H. Laakmann'i trükikojas.

4) Ajakiri „Taluperenaine“, hakkab ilmuma Tartus kord kuus; väljaandja — Akadeemiline põllumajandusline selts, vastutav toimetaja — Liis Martinson. Aja-

kiri trükitakse Tartus, H. Laakmann'i trükikojas.

5) „Raadio nädalaleht“, hakkab ilmuma Tallinnas kord kuus; väljaandja — Kirjastuse osauhisus „Kaja“, vastutav toimetaja — August (Ast.) Matsi p. Külm. „Raadio nädalaleht“ trükitakse Tallinnas, a.-s. „Ühiselu“ trükikojas.

6) Ajakiri „Harju Maavalitsuse Teataja“, hakkab ilmuma Tallinnas tarviduse järgi, väljaandja — Harju maavalitsus ja vastutav toimetaja — Anton Karli p. Martinson. Ajakiri trükitakse Tallinna Eesti Kirjastuse ühisuse trükikojas.

7) Ajaleht „Revelski Tshass“, hakkab ilmuma Tallinnas kord nädalas, väljaandja ja vastutav toimetaja — Vladimir Redtshenkov. Ajaleht trükitakse Tallinnas, „Erki“ trükikojas.

8) Ajaleht „Russki Tshass“, hakkab ilmuma Tallinnas kord nädalas; väljaandja ja vastutav toimetaja — August Jaani p. Juris. Ajaleht trükitakse Tallinnas, Beilinson'i trükikojas.

Politsei osakonna poolt antud välja load laskeriistade ja laskemoonaga kauplemiseks:

1) Bogdan Kaarli p. Birgile Tallinnas, Suure Tartu maant. nr. 47-a, maksvusega 28. jaan. 1928. a., samale ka luba antud laskeriistade parandamiseks; 2) Johannes Hansu p. Linno'le Koeru alevikus, maksvusega 17. veebruarini 1928. a.; 3) Gottlieb Juhani p. Limberg'ile Rakveres, Tallinna tän. nr. 22, maksvusega 13. märtsini 1928. a.; 4) Oskar Kristjani p. Mikk'ile Pärnus, Rütli tän. nr. 45, maksvusega 21. märtsini 1928. a.; 5) Laius Tähkvere põllumeeste seltsi kaubandusosakonnale Laius Tähkveres, maksvusega 13. märtsini 1928. a.; 6) Roman Schvalbach'ile Kuressaares, Kauba t. nr. 7, maksvusega kuni 21. märtsini 1928. a., ja 7) Andres Jaani p. Raag'ile Antsla alevis, maksvusega 6. märtsini 1928. a.

Tühistatud järgmised laskeriista load:

Politsei osakonna määrusega on tühistatud Häädemeeste vallas elutseva Aleksander Juhani p. Paukson'i laskeriista luba, samuti ka Mustjala vallas Panga külas elutseva Vladimir Leonti p. Kahju luba.

Pikendatud rahalise loterii tähtpäeva:

Rootsi hariduseltsi „Svenska Oldingens vänner“ juhatusele on lubatud rahalise loterii väljaloosimise tähtpäeva pikendada 25. märtsi pealt 25. mai peale s. a.

Küsimused ja kostmised.

Konstaabel H. K. küsimus: Kui politsei-ametnik jääb haigeks ja oma ametkohuseid ei suuda täita, siis peab tema sellest oma otsekohesele ülemusele teatama arsti tõendust ligi lisades.

Kas on sarnased teadaanded tempelmaksust vabad või käivad need tempelmaksustamisele, nagu puhkusesaamise palvedki?

Vastus: Ei käi tempelmaksu alla.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

T e d e r, Joosep, v. a. Sõmeru vallaval. 16. 3. 20 a. nr. 1292.
M a a l d e r, August, v. a. Voka vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 862.
P a l t s m a r, Johannes Tõnise p., v. a. Vana-Põltsamaa vallaval. 4. 1. 21 a. nr. 985.
T o h v e r, Hans Hansu p., v. a. Koonga vallaval. 10. 5. 22 a. nr. 1300.
K r i i s, Jakob Andrese p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 7. 5. 21 a. nr. 15830.
K r i i s, Anna Mardi t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 26. 4. 21 a. nr. 15714.
M a r k v a r d t, Luise Heinrichi t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 22. 3. 1920 a. nr. 8012.
R o o t s, Richard Johannese p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 1. 3. 23 a. nr. 610/053453.
M u s t, Lydia Jefimi t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 1. 2. 24 a. nr. 225/049994.
T a u m i, Lydia Johani t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 10. 3. 23 a. nr. 11895.
B a r t h, Eliise Peedu t., v. a. Undla vallaval. 22. 7. 21 a. nr. 1866.
E n t, Minna Peedu t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 17. 1. 20 a. nr. 7981.
R a n g, Elisabeth Hendriku t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 20. 7. 26 a. nr. 7116.
B e m, Harald Rudolf Vernereri p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 8. 5. 23 a. nr. 517.
J ä n e s, Harald Aleksandri p., v. a. Kasariitsa vallaval. 28. 8. 19 a. nr. 1500.

K a n g r o, Eliise Feliksi t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 29. 11. 19 a. nr. 1699.
S ä ä s k, Rudolf Juhani p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 29. 10. 20 a. nr. 9667.
S a r e k e, Anna Christofori t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 23. 3. 25 a. nr. 268.
J ä n e s, Meeta Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 21. 5. 21 a. nr. 13080.
L a l l o, Joosep Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 1919 a. nr. 5784.
R a a d i, Fritz Friedrichi p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt nr. 2290.
M a i d e, Henno Hansu t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 18. 12. 19 a. nr. 5167.
O l e, Paul Reinholdi p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 17. 12. 19 a. nr. 8980.
V i l l e m s o n, Johanna Jüri t., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 12. 1. 25 a. nr. 37.
K u s t a v u s, Andrei Matvei p., v. a. Tartu Raudteede pol. 4. jsk. ülemalt 26. 2. 1920 a. nr. 8038.
A b e n, Adam Märdi p., v. a. Raudteede pol. ülemalt 3. 2. 20 a. nr. 7152.
K ä g o, Anna Alviine Jüri t., v. a. Valga linna pol. ülemalt 23. 2. 21 a. nr. 7066.
L õ h m u s, Märt Johani p., v. a. Valga linna pol. ülemalt 29. 3. 20 a. nr. 3802.
P r u d e r s e l l, Marie Ferdinandi t., v. a. Karula vallaval. 21. 12. 19 a. nr. 256.
S c h a l t, Anna Andrese t., v. a. Laanemetsa vallaval. 7. 6. 21 a. nr. 884.
S i i m a n n, Kata-Adele, Läti Vabariigi isikutunnistus, v. a. Võnnu maak. pol. ülemalt 5. 2. 23 a. nr. 8138.

- Järvmägi, Rosalie Johani t., v. a. Karula vallaval. 30. 7. 26 a. nr. 112.
- Vaher, Jaan Peetri p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 21. 11. 19 a. nr. 401.
- Pasris, Minna Adami t., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 25. 2. 25 a. nr. 161.
- Sõrmus, Helmi Johani t., v. a. Valga linna pol. ülemalt 1920 a. nr. 3657.
- Toom, Julius Karli p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 31. 12. 19 a. nr. 8563.
- Oja, Hans Ado p., v. a. Viljandi vallaval. 12. 9. 22 a. nr. 1393. (39575)
- Pääsuke (sünd. Ottas), Jaan-Johannes Arnoldi p. (Jaani p.), v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. ülemalt 5. 9. 22 a. nr. 8565. (39574)
- Koval, Peeter Peetri p., v. a. linna politseikomissariilt Viljandis 29. 11. 26 a. nr. 3215. (39573)
- Simm, Herbert Johani p., v. a. Järve vallaval. (32562)
- Toost, August Hansu p., v. a. Järve vallaval. (32563)
- Moones, Johannes Jaani p., v. a. Järve vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 133. (32564)
- Silm, Eduard Mihkli p. (32565)
- Silm, Helene Jüri t. (32565)
- Vladimirova, Aliide Afanasi t., v. a. Nõmme politsei jsk. ülemalt 11. 10. 20 a. nr. 3270. (40115)
- Paltser, Artur Juhani p., v. a. Vorbuse vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 91. (40371)
- Otsa, Hugo Juhani p., nr. 175. (40379)
- Mägi, Karl Leonhardi p., nr. 253. (40380)
- Sommer, Karl Mardi p., nr. 50. (40382)
- Varik, Aliide Jüri t., nr. 238. (40384)
- Katmann, Marta Hansu t., nr. 54. (40387)
- Rosin (sünd. Künap), Loviise Hansu t., nr. 458. (40386)
- Rõõmusoks, Aleksander Jüri p., nr. 801. (40389)
- Sabur, Leida Gustavi t., nr. 811. (40388)
- Frants, Elviine Jaani t., nr. 442. (40390)
- Kaal, Fernando Juhani p., nr. 300. (40391)
- Aron, Johannes Jaani p., nr. 129. (40392)
- Karlson, Marie Jakobi t., nr. 127. (40385)
- Sell, Mart Hansu p., nr. 82. (5812)
- Aamann, Voldemar Marie p., nr. 1518. (5821)
- Aamann, Bertha, nr. 500. (5821)
- Klink, Liine Jaani t., nr. 43. (40381)
- Persidski, Nikifor Haritoni p., nr. 1356. (5816)
- Persidski, Ekaterina Gerasimi t., nr. 835. (5816)
- Veske, Johannes Andrese p., nr. 427. (5813)
- Prost, Aliide Leena t., nr. 554. (5814)
- Koll, Julius Tõnu p., nr. 268. (5815)
- Kuusk, Villem Jaani p., nr. 46. (5818)
- Kruusmann, Anna Hansu t., nr. 1105. (5820)
- Semenjuk, Nikolai, v. a. Rakvere linna pol. ülemalt 25. 8. 24 a. nr. 947. (40982)
- Orlov, Irina, v. a. Rakvere linna pol. ülemalt 8. 1. 26 a. nr. 2025. (40983)
- Retsep, Sofie, v. a. Teliskopli jsk. politsei abikomissariilt 11. 5. 22 a. nr. 575. (40987)
- Põld, Karl Aleksandri p., v. a. Nõmme pol. jsk. 1. 7. 24 a. nr. 1005. (40989)
- Hannus, Johannes, v. a. Nõmme pol. jsk. 23. 11. 25 a. nr. 2302. (40990)
- Kranberg, Liisa, v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 15. 12. 19 a. nr. 3344. (40991)
- Landsmann, Anna, v. a. Nõmme pol. jsk. 22. 1. 20 a. nr. 1498. (40992)
- Pest, Ann Mihkli t., v. a. Velise vallaval. 12. 3. 20 a. nr. 1325. (40993)
- Kreek, Joosep, v. a. Nõmme pol. jsk. 24. 12. 19 a. nr. 1420. (40994)
- Vaht, Elisabeth, v. a. Nõmme pol. jsk. 17. 2. 22 a. nr. 2981. (40996)
- Rosenberg, Viktor, v. a. Nõmme pol. jsk. 30. 12. 26 a. nr. 774. (40998)
- Harnak, Julie, v. a. Kloostri vallaval. 21. 1. 20 a. nr. 474. (40999)
- Rogovski, Ester, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 13. 12. 19 a. nr. 3371. (41000)
- Teimann, Johanna Gustavi t., v. a. Paide linna pol. ülemalt. (42773)
- Pihelgas, Armand Aleksandri p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt, nr. 10235. (42775)
- Tõnison, Edmund Karli p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1923 a. (42776)
- Treimuth, Juuli Hendriku t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 9. 9. 24 a. nr. 1318. (42785)
- Veimann, Eduard Jakobi p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt nr. 427. (42794)
- Krunks, Oskar Jaani p., v. a. Jõhvi vallaval. nr. 1586. (42796)

Krass, Rosalie Vidriku t., v. a. Illuka vallaval. nr. 825. (42797)
 Mägi, Rudolf Jaani p., v. a. Illuka vallaval. nr. 137. (42800)
 Kilo, Hilda, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 9. 6. 23 a. nr. 1384. (42812)
 Lehtmets, Johannes, v. a. 3. jsk. pol. kom. Tallinnas 10. 11. 26 a. nr. 1650. (42811)
 Kuulbas, Aleksander. (42810)
 Seemann, Anette, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 4. 10. 20 a. nr. 12383. (42809)
 Lind, Rudolf, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 20. 4. 20 a. nr. 1305. (42808)
 Assor, Villem, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt, nr. 12067. (42807)
 Schmidt, Richard, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt, nr. 655. (42806)
 Lepp, Helene, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt nr. 16. (42805)
 Jõgi, Juhan, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 27. 4. 20 a. nr. 10574. (42804)
 Taal, Helene, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt nr. 7595. (42803)
 Remmel, Anna, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 28. 3. 20 a. nr. 9107. (42802)
 Vahmann, Martin, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 1. 4. 25 a. nr. 1050. (42801)
 Juura-Seeberg, Alice, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt nr. 2095. (41400)
 Sild, Alfred, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 2. 11. 25 a. nr. 2096. (2901)
 Joosep, Harald, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 29. 5. 22 a. nr. 603. (2902)
 Sjöström, Johannes, v. a. Esna vallaval. 2. 10. 23 a. nr. 833. (2903)
 Schuravlev, Jakob Timofei p., v. a. Irboska vallaval. nr. 995.
 Labsikov, Peeter Jegori p., v. a. Irboska vallaval. nr. 7728.
 Gornev, Nikolai Andrei p., v. a. Senno vallaval. nr. 132/28.
 Schaidarov, Ignati Maksimi p., v. a. Senno vallaval. nr. 794.
 Lasurina, Agripina Aleksei p., v. a. Irboska vallaval. nr. 1537.
 Lui, Ella Jaagu t., v. a. Uue-Võidu vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 95.
 Treffner, Aleksander Leonhardi p., v. a. Viljandi vallaval. 31. 7. 25 a. nr. 330.
 Annus, Marie Hansu t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 1919 a. nr. 223.

Põhja Kinnitus A/s.

Tallinnas.

Juhatus: **Suur Karja nr. 7**

Eestimaa

Tööstuse ja Kaubanduse Panga majas

Kõnetraat nr. 10-07.

Postkast nr. 212

Telegrammi aadress: „Põhjatuli“.

Toimetab:

tule-		jõuvankrite-
elu-		tsiviil vastut. kohust.
transport-		murdvarguse- ja
õnnetuste-		koduloomade-

kinnitused.

**Agendid igas linnas,
alevis ja maakonnas.**

KUULUTUS.

Kopli jaoskonna politsei abikomissar Tallinnas annab teada, et 28. märtsil 1927. a. kell 11 homm. müüakse Vene-Balti tehases nr. 113—15

ENAMPÄKKUMISEL

Oskar Supsi päralt olev varandus, mis koosneb: 1) kantud triibulistest pükstest, 2) pruunist meesterahva kübarast, 3) pruugitud valgest emaleeritud pesukaunist, hinnatud 1150 marga peale, 1926. a. puhtakasumaksu sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval 28. märtsil. Pakkumine algab hinnatud summast. Koplis, 18. märtsil 1927. a.

Nr. 03905.

Politsei abikomissar.

KUULUTUS.

1. jaoskonna politseikomissar Tallinnas annab teada, et 12. aprillil 1927. a. kell 10 hommikul müüakse Tallinnas, Vabrikute tän. nr. 13, August Veske päralt olev varandus

ENAMPÄKKUMISEL

mis koosneb: 1) neljast kruustangist, 1000 marka tükk, 2) rauakäärdest, 3) ühest alasist, 4) ühest rauast sepaääsist ja 5) ühest rauapuursest, kõik kokku hinnatud 11.000 marga peale.

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval koha peal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 24. märtsil 1927. a.

Nr. 015745.

1. jsk. politseikomissar
Tallinnas.

KUULUTUS.

Lasnamäe jaoskonna politsei abikomissar E. Känd annab teada, et 2. aprillil 1927. a. k. 11 homm. müüakse S. Raevalla t. nr. 2-a

ENAMPAKKUMISEL

Otto-Heinrich Kaberi päralt olev varandus, mis koosneb ühest elektrimootorist kahe ja poole H. P. ja ühest puurmasinast, hinnatud 85.000 marga peale, tema mitmesuguste mak- sude sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval koha peal.

Pakkumine algab pakutavast summast. 17. märtsil 1927. a.

E. Känd.

Politsei abikomissar.

KUULUTUS.

1. jaoskonna politseikomissar Tallinnas annab teada, et 30. märtsil s. a. kell 10 hommikul müüakse Tallinnas, Kopli tän. nr. 2-a, äris

ENAMPAKKUMISEL

Osvald Ungermann'i varandus, mis koosneb: ühest kapiga seinakellast, firma „Tuffa“ ja neljast väiksemast seinakellast, firma „Ginsler“, hinnatud kõik kokku 7000 m. peale. Müüdavaid asju võib näha koha peal.

Pakkumine algab hinnatud summast. Tallinnas, 22. märtsil 1927. a.

Nr. 015736, 016250.

1. jsk. politseikomissar Tallinnas.

KUULUTUS.

Haapsalu linna politseikomissar annab teada, et 1. aprillil 1927. a. kell 10 hommikul müüakse Haapsalus, Posti tän. nr. 13, Adu Targamaa majas kolmatkordsel

ENAMPAKKUMISEL

Adu Targamaa päralt olev varandus, mis koosneb ühest detsimaalkaalust ja 37 naelast pinsolinahast, hinnatud kokku 7700 m. peale, 1926. aasta puhtakasumaksu sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval kohal.

Pakkumine algab pakutavast summast. Haapsalus, 21. märtsil 1927. a.

Nr. 02517.

M. Koolmeister.
Politseikomissar.

KUULUTUS.

Lasnamäe jaoskonna politsei abikomissar E. Känd annab teada, et 2. aprillil 1927. a. kell 12 homm. müüakse Lutri tän. nr. 48-b

ENAMPAKKUMISEL

metallitehase „Meteor“i päralt olev varandus, mis koosneb ühest rauatreipingist, hinnatud 100.000 marga peale, haigekassa ja teiste maksude sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval.

Pakkumine algab pakutavast summast. 17. märtsil 1927. a.

E. Känd.

Politsei abikomissar.

KUULUTUS.

1. jsk. politseikomissar Tallinnas annab teada et 8. aprillil 1927. a. kell 10 hommikul müüakse Tallinnas, Soo tän. nr. 23,

enampakkumisel

Liisa Juurikson'i päralt olev varandus, mis koosneb: 126 linasest riidest meester. top- peltkraest, uued, kahest valgest markisett- kleidist (uued), kuuest mütsist (schoni) ja viiest tutiga mütsist, kõik kokku hinnatud 8100 marga peale. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval koha peal.

Pakkumine algab hinnatud summast. Tallinnas, 24. märtsil 1927. a.

Nr. 015566.

1. jsk. politseikomissar Tallinnas.

KUULUTUS.

1. jsk. politseikomissar Tallinnas annab tea- da, et 2. aprillil 1927. a. kell 10 homm. müüakse Tallinnas, Kõie tän. 4, krt. 11, Johannes Luik'i päralt olev varandus

ENAMPAKKUMISEL

mis koosneb: ühest tammepuust rietekapist, hinnatud 3000 marga peale. Müüdavat kappi võib näha oksjoni päeval koha peal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 24. märtsil 1927. a. Nr. 013923.

1. jsk. politseikomissar Tallinnas.

Kuulutus.

Paide jaoskonna politseikomissar Järva- maal annab teada, et 12. aprillil 1927. a. kell 10 hommikul müüakse Kuksema vallas, Kuk- sema asunduses

enampakkumisel

O/ü. „Kuksema“ päralt olev varandus, mis koosneb: 1) linamurdmise masinast, 2) lina- ropsimise võredest, 3) takusõelast, 4) suurest takusõelast, 5) veepressimise masinast, 6) aurumasinast firma „Wagner“, 7) ühest ka- naalahju sisseseadest, 8) linaluude separaa- torist, 9) veepumpajast torustikuga, 10) lina- kupramasinast, 11) kolmest transmissionist, 12) plekk torustikust ja 13) auru- ja veeto- rustikust, mis hinnatud 940.000 marga peale, rendimaksu sissenõudmiseks. Müüdavaid as- ju võib näha oksjoni päeval.

Pakkumine algab hinnatud summast. Paides, 18. märtsil 1927. a.

Nr. 06214.

J. Tilling.

Paide jaoskonna
politseikomissar Järvamaal.